

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 238.449 van 8 juni 2017
in de zaak A. 217.226/VII-39.516.**

In zake : de VZW BODEMKUNDIGE DIENST VAN BELGIË
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Mario Deketelaere
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Meir 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dirk Abbeloos
kantoor houdend te 9200 Dendermonde
Sint-Gillislaan 117
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 6 oktober 2015, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de secretaris-generaal van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie van de Vlaamse overheid van 30 juli 2015 tot schorsing van de erkenning als laboratorium in de discipline water van de VZW Bodemkundige Dienst van België voor het pakket W.4.1 voor de deeldomeinen afval- en oppervlaktewater, verleend via ministerieel besluit van 22 juli 2011, indien het laboratorium een eindbeoordeling “niet geslaagd” behaalt voor de ringtest in 2016, georganiseerd door de Vlaamse instelling voor technologisch onderzoek in opdracht van de afdeling Milieuvergunningen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 234.369 van 13 april 2016 is de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoekende partij heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Ronny Vercruyssen heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 11 mei 2017.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bram Vandromme, die loco advocaat Mario Deketelaere verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Dirk Abbeloos, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Ronny Vercruyssen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De feiten werden uiteengezet in arrest nr. 234.369 van 13 april 2016.

3.2. Aan de verzoekende partij werd op 25 maart 2016 meegedeeld dat zij niet geslaagd was voor de ringtest in 2016, waardoor de schorsing is ingegaan op 1 mei 2016.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van de verzoekende partij

4.1. De verzoekende partij voert de schending van “artikel 54, § 1, § 2 en § 3 van [het besluit van de Vlaamse regering van 19 november 2010 tot vaststelling van het Vlaams reglement inzake erkenningen met betrekking tot het leefmilieu (hierna: Vlarel)], de wettelijke motiveringsplicht (artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen), de beginselen van behoorlijk bestuur (in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidbeginsel en de fairplay) en het adagium ‘non bis in idem’”:

“Artikel 54 van VLAREL bevat de wettelijke voorschriften met betrekking tot de schorsing en opheffing van een erkenning, en luidt als volgt:

‘§1. De leidinggevende ambtenaar van het agentschap of departement waartoe de bevoegde afdeling behoort, kan de erkenning geheel of gedeeltelijk schorsen of opheffen in een of meer van de volgende gevallen:

- 1° er is niet meer voldaan aan een of meer van de algemene of bijzondere erkenningsvoorwaarden;
 - 2° een of meer van de algemene of bijzondere gebruikseisen van de erkenning wordt geschonden;
 - 3° bij een controle worden foutieve resultaten vastgesteld bij de monsternemingen, metingen, beproevingen of analyses.
 - 4° geen enkele werknemer die geslaagd is voor de ringtest met betrekking tot het pakket voor een erkend laboratorium als vermeld in artikel 6, 5°, c), of voor de technische proef vermeld in bijlage 10, hoofdstuk 2, 8°, die bij dit besluit is gevoegd, werkt nog bij het erkende laboratorium;
 - 5° de retributie als vermeld in artikel 54/1, § 2, niet betaald wordt.
- §2. De bevoegde afdeling brengt de erkende persoon met een aangetekende brief op de hoogte van het voornemen om de erkenning volledig of gedeeltelijk te schorsen of op te heffen, met vermelding van de redenen, en nodigt hem tegelijkertijd uit zijn verweermiddelen in te dienen en aanwezig te zijn op een hoorzitting.
- §3. De leidinggevende ambtenaar van het agentschap of departement waartoe de bevoegde afdeling behoort, neemt een beslissing over de volledige of gedeeltelijke schorsing of opheffing van de erkenning, rekening houdend met de eventueel vervulde formaliteiten en meegedeelde verweermiddelen.
- §4. Als de erkenning volledig of gedeeltelijk wordt geschorst of opgeheven, betekent de bevoegde afdeling de beslissing met een aangetekende brief aan de persoon in kwestie.
- §5. Als de procedure tot volledige of gedeeltelijke schorsing of opheffing van de erkenning wordt stopgezet, wordt de erkende persoon daarvan op de hoogte gebracht’.

De BDB stelt vooreerst vast dat de motivering van de thans genomen schorsingsbeslissing opnieuw teruggrijpt naar en mede steunt op het negatief resultaat dat zij behaalde voor de ringtesten 2011, 2012 en 2013, op basis waarvan eerdere voorstellen tot schorsing werden geformuleerd en schorsingsprocedures werden opgestart. De BDB heeft zich met betrekking tot deze eerdere voornemens tot schorsing verdedigd en haar verweermiddelen naar voor gebracht en toegelicht. De schorsingsprocedure die werd opgestart naar aanleiding van de resultaten van de ringtesten in 2011 en 2012 werd stopgezet (hetgeen enkel kan betekenen dat het verweer van de BDB werd beoordeeld als voldoende overtuigend en gegrond, zodat er geen reden was om tot schorsing van de erkenning over te gaan). Naar aanleiding van het slagen voor de ringtest in 2014 werd de schorsing opgelegd bij besluit van 23 december 2013 opgeheven (omdat er evenmin nog een reden was om tot schorsing over te gaan).

Het is evident dat de elementen die werden in rekening genomen om een procedure tot schorsing op te starten bij brief van 18 juli 2012 (d.i. het niet geslaagd zijn voor de ringtesten 2011 en 2012), doch die afdoende werden beantwoord en niet hebben geleid tot een schorsing (schorsingsprocedure werd stopgezet bij beslissing van 12 april 2013) vervolgens niet nogmaals kunnen worden aangegrepen om een nieuwe schorsingsprocedure op te starten noch om de huidige schorsingsbeslissing van 30 juli 2015 te ondersteunen en te onderbouwen, zoals de bestreden beslissing ten onrechte aangeeft.

Hetzelfde geldt met betrekking tot de afgehandelde schorsingsprocedure die werd opgestart bij brief van 23 juli 2013 naar aanleiding van het niet slagen voor de ringtest in 2013 (cf. besluiten van de secretaris-generaal dd. 26 november 2013 en 23 december 2013).

De bestreden beslissing stelt dienaangaande echter het volgende [...]:

‘(...); dat omwille van het niet slagen voor het pakket W.4.1 voor de deeldomeinen afval- en oppervlaktewater voor de ringtest in 2011, 2012, 2013 en 2015 er voldoende aanleiding bestaat der erkenning voor dit pakket en deze deeldomeinen te schorsen’.

Een dergelijke motivering tot schorsing, die steunt op en verwijst naar feiten die reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een eerder voornemen tot schorsing en waarbij na verweer de schorsingsprocedure werd stopgezet en/of de schorsingsprocedure ondertussen is afgehandeld, is juridisch niet afdoende en onwettig.

De voormelde motivering is niet alleen strijdig met artikel 54 VLAREL, maar schendt ook de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel, het evenredigheidsbeginsel en de fairplay, alsook het adagium ‘non bis in idem’.

Daarnaast blijkt de bestreden beslissing ook tegenstrijdig gemotiveerd en houdt zij een bijkomende schending in van de voorschriften van artikel 54 VLAREL, gelet op de vaststelling dat de schorsing pas effectief wordt opgelegd indien verzoekster niet slaagt voor de (toekomstige) ringtest in [2016].

Een dergelijke ‘voorwaardelijke’ schorsing van de erkenning is om meerdere redenen problematisch en alleszins onwettig:

- Overeenkomstig artikel 54, §1, 3° VLAREL kan een erkenning worden geschorst indien bij een controle foutieve resultaten worden vastgesteld bij de monsternemingen, metingen, beproevingen of analyses. Overeenkomstig artikel 54, §2 VLAREL moet de afdeling Milieuvergunningen vervolgens haar voornemen tot schorsing per aangetekende brief meedelen aan de erkende persoon. Overeenkomstig artikel 54, §3 VLAREL moet de erkende persoon vervolgens de gelegenheid krijgen verweermiddelen te formuleren.
- Artikel 54 VLAREL voorziet niet in de mogelijkheid tot het opleggen van een ‘voorwaardelijke schorsing’ van de erkenning.
- Het niet slagen voor een toekomstige ringtest kan dus nooit een voldoende noch wettige reden zijn om de erkenning te schorsen, en dit zonder dat de erkende persoon met betrekking tot het niet slagen voor de toekomstige ringtest de gelegenheid krijgt verweermiddelen te formuleren, zoals uitdrukkelijk voorgeschreven door artikel 54, §3 VLAREL.
- De afdeling Milieuvergunningen neemt derhalve een loopje met de te volgen procedure bij het opleggen van een schorsing van de erkenning.
- In casu werd de schorsingsprocedure die geleid heeft tot de thans bestreden beslissing opgestart naar aanleiding van de vaststelling dat de BDB niet slaagde voor de ringtest in 2015. De BDB heeft zich dienaangaande verdedigd en verweermiddelen geformuleerd. Blijkbaar was dit verweer voldoende overtuigend, aangezien de afdeling Milieuvergunningen het niet noodzakelijk vindt om ‘met onmiddellijke ingang’ tot schorsing van de erkenning over te gaan. Zij wenst onjuist en

ten onrechte het resultaat van een toekomstige ringtest af te wachten, alvorens de schorsing effectief op te leggen, doch zonder mogelijkheid van verweer van de BDB indien zij de eindbeoordeling ‘niet geslaagd’ voor deze ringtest zou behalen.

De schorsingsbeslissing van 30 juli 2015 is ook op dit punt strijdig met artikel 54, §2 en §3 VLAREL en alleszins niet afdoende, en meer bepaald ook tegenstrijdig gemotiveerd.

Bovendien worden ook het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel geschonden, aangezien het indienen van mogelijke verweermiddelen (bij een eventueel ongunstig resultaat op de toekomstige ringtest) niet wordt afgewacht, en dus ook niet wordt meegenomen in de beoordeling tot het opleggen van een effectieve schorsing”.

4.2. In de memorie van wederantwoord betoogt de verzoekende partij dat het standpunt van de verwerende partij dat de reden tot schorsing gelegen is in het behalen van de eindbeoordeling “niet geslaagd” in 2011, 2012, 2013 en 2015 en niet in (het resultaat van) de toekomstige ringtest van 2016, feitelijk onjuist is aangezien de schorsing pas ingaat op het ogenblik dat de verzoekende partij niet zou slagen in de (toekomstige) ringtest van 2016.

4.3. De verzoekende partij stelt nog in de laatste memorie dat het niet slagen voor de ringtest van 2015 op zich geen aanleiding heeft gegeven tot de schorsingsbeslissing en zelfs niet tot het opstarten van de schorsingsprocedure. Deze schorsingsprocedure werd immers opgestart “omwille van het negatief resultaat [...] voor de ringtesten 2011, 2012 en 2013 én 2015”. Zij herhaalt verder dat de procedure geenszins voorziet in de mogelijkheid om een voorwaardelijke schorsing op te leggen. De verzoekende partij concludeert dat het niet slagen voor de ringtest van 2015 een onvoldoende grondslag vormde voor het schorsen van de erkenning.

Beoordeling

5. De bestreden beslissing is genomen in het kader van de erkenning als laboratorium in de discipline water. Deze erkenning geschiedt met het oog op kwalitatieve onderzoeken in dit domein, met het oog op een kwalitatieve leefomgeving in de ruime zin van het woord. Er dient dan ook van te

worden uitgegaan dat een erkend laboratorium er in slaagt te allen tijde degelijk en kwaliteitsvol werk af te leveren. Uit de geldende Vlarel-reglementering kan worden afgeleid dat, opdat een laboratorium deze erkenning verkrijgt, het moet voldoen aan zekere kwaliteitseisen die worden gecontroleerd, zoals bepaald in artikel 44 van deze reglementering. Deze controles kunnen aanleiding geven tot corrigerende maatregelen die binnen een vooropgestelde termijn moeten worden doorgevoerd, met het oog op een kwaliteitsvolle dienstverlening. Uit artikel 54 van deze reglementering kan worden afgeleid om welke redenen deze erkenning kan worden geschorst. Eén van deze redenen is het afleveren van foutieve resultaten bij de monsternemingen, metingen, beproevingen of analyses.

6. Uit de opsomming van deze schorsingsredenen, kan niet worden afgeleid dat meerdere negatieve evaluaties noodzakelijk zijn om tot een schorsing van de erkenning over te gaan. De verzoekende partij is niet geslaagd in wat men noemt “de ringtest” van 2015. Zoals bepaald in artikel 54 Vlarel heeft zij hiertegen het voorziene verweer kunnen voeren, wat ook blijkt uit de motivering van de bestreden beslissing. Dit heeft aanleiding gegeven tot de voorwaardelijke schorsing opgelegd door de bestreden beslissing. Deze voorwaarde bestaat erin dat de verzoekende partij dient te slagen in de zogenaamde ringtest van 2016. Zoniet gaat de schorsing in op de eerste dag van de tweede maand die volgt op de datum van de ondertekening van de brief met de eindbeoordeling voor het pakket W.4.1 voor de deeldomeinen afval- en oppervlaktewater voor de ringtest in 2016 door de afdeling Milieuvergunningen.

7. Artikel 54 Vlarel voorziet in zijn laatste paragraaf in de mogelijkheid tot stopzetting van de schorsingsprocedure. De huidige bestreden beslissing moet worden beschouwd als een toepassing van deze paragraaf. Indien de verzoekende partij erin was geslaagd te voldoen voor de ringtest van 2016, zou de bestreden schorsing zijn opgeheven. Hoe dan ook dient deze voorwaarde als een gunst ten aanzien van de verzoekende partij te worden beschouwd, aangezien zij de inwerkingtreding van de schorsing uitstelt en, bij een geslaagde ringtest, zelfs opheft zonder in werking te zijn getreden.

8. Met betrekking tot de schending van het adagium “non bis in idem” dient erop te worden gewezen dat de resultaten van de ringtesten uit de periode 2011 tot en met 2014 worden vermeld, doch dat in hoofdzaak de resultaten van 2015, bevestigd door de resultaten van 2016, tot de schorsing van de erkenning hebben geleid. Voorzover de resultaten van de eerdere jaren een rol hebben gespeeld bij het nemen van de bestreden beslissing, dient alleszins te worden vastgesteld dat de verzoekende partij niet geslaagd is in de vermelde ringtesten tijdens de controles van 2015 en 2016, waaruit de secretaris-generaal kan afleiden “dat er een globaal en aanslepend kwaliteitsprobleem is voor de metalen”. De Raad van State ziet niet in welk belang de verzoekende partij zou kunnen hebben bij een eventuele schending van dit adagium in de zin dat in de bestreden beslissing melding wordt gemaakt van deze eerdere controles, nu er recentere controles voorhanden zijn, waarin zij evenmin is geslaagd.

Het eerste middel is niet gegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de verzoekende partij

9.1. De verzoekende partij voert aan dat:

“De tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing heeft ook gevolgen voor meerdere andere onderdelen van de erkenning dd. 22 juli 2011, die ingevolge de schorsing van de erkenning voor het pakket W.4.1 onbruikbaar worden (schending van het redelijkheids- en evenredigheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel)

Gevolgen van de schorsingsbeslissing voor andere pakketten binnen de erkenning als laboratorium voor wateranalyse dd. 22 juli 2011

Het schorsingsbesluit van 30 juli 2015 is weliswaar formeel beperkt tot de erkenning voor het pakket W.4.1 doch de facto leidt de schorsing van de erkenning voor dit pakket ertoe dat ook de monsternames en andere analyses voor afvalwater onmogelijk worden.

De overige onderdelen van de erkenning als laboratorium voor wateranalyse dd. 22 juli 2011 worden aldus economisch waardeloos.

Conform artikel 6 van het besluit van de Vlaamse regering van 28 juni 2002 tot uitvoering van het Hoofdstuk IIIbis van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging (Oppervlaktewaterenwet) en Hoofdstuk IVbis van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer (Grondwaterdecreet), moeten de debietmeting, de monsterneming en de analyses die in opdracht van de heffingsplichtige gebeuren, worden verricht door één en hetzelfde erkend laboratorium.

Dit betekent dat de BDB als gevolg van de schorsing van het pakket W.4.1 de facto ook andere onderdelen van haar erkenning, zowel inzake staalname als analyse, niet meer kan benutten en uitoefenen voor de meetcampagnes in het kader van de heffing op de waterverontreiniging en de grondwaterwinningsheffing.

Meer bepaald worden de volgende onderdelen van de erkenning onwerkbaar:

- W.1.3.: tijds- en/of debietsgebonden staalname: deeldomeinen afval- en oppervlaktewater
- W. 4. : metalen:
 - o W.4.1.: standaardreeks: Hg, Cd, Pb, As, Cr, Ni, Cu, Zn, Sb, Se, Mn, Fe en Al: deeldomeinen afval-, oppervlakte-, grond- en drinkwater
 - o W.4.2.: aanvullende elementen:
 - o W.4.2.1.: Ag: deeldomeinen afval-, oppervlaktewater
 - o W.4.2.3.: Ba: deeldomeinen afval-, oppervlaktewater
 - o W.4.2.7.: Co: deeldomeinen afval-, oppervlaktewater
 - o W.4.2.8.: B: deeldomeinen afval-, oppervlaktewater
- W.5.: algemene verontreinigingsparameters:
 - o W.5.1.: BZV, CZV, Kjeldahl-stikstof, bezinkbare stoffen, zwevende stoffen, (totaal) fosfor en totaal stikstof: deeldomeinen afval-, oppervlakte- en grondwater; petroleumextraheerbare stoffen (gravimetrische bepaling): deeldomein afvalwater.

De bestreden beslissing houdt geen rekening met artikel 44, vierde alinea VLAREL.

Het is duidelijk dat bij het nemen van het schorsingsbesluit van 30 juli 2015 volstrekt geen rekening werd gehouden met de voormelde ingrijpende gevolgen.

In het bijzonder is bij de beoordeling van het gebruik van de erkenning van het pakket W.4.1 kennelijk ook geen rekening gehouden met de vierde alinea van artikel 44 VLAREL, met name met het geheel van pakketten waarvoor het laboratorium van de BDB erkend is binnen een discipline, in casu water of deeldomein in casu afvalwater, oppervlaktewater:

‘Bij de beoordeling kan ook rekening gehouden worden met het geheel van pakketten waarvoor een laboratorium erkend is binnen een discipline, of, in voorkomend geval, het deeldomein, of met de resultaten van de ringtesten of technische proeven van de voorbije twee kalenderjaren’.

Er is kennelijk ook geen rekening gehouden met de geslaagde resultaten van de BDB in de ringtest van de afdeling Milieuvergunningen voor de deeldomeinen grondwater en drinkwater voor hetzelfde pakket W.4.1.

Ten overvloede is er kennelijk ook geen rekening gehouden met alle andere goede (geslaagde) ringtesten van o.a. Bipea en technische proeven”.

9.2. De verzoekende partij preciseert in de memorie van wederantwoord dat zij de verwerende partij verwijt dat zij haar appreciatiebevoegdheid op kennelijk onredelijke wijze heeft aangewend door geen rekening te houden met de geslaagde resultaten van de verzoekende partij in de ringtest van de afdeling Milieuvergunningen voor de deeldomeinen grond- en drinkwater voor hetzelfde pakket W.4.1. Er werd evenmin met alle andere goede (geslaagde) ringtesten rekening gehouden terwijl artikel 44 Vlarel niet verbiedt om hiermee rekening te houden.

9.3. In de laatste memorie stelt de verzoekende partij dat van de verwerende partij mag worden verwacht dat zij rekening zou houden met de resultaten van de verzoekende partij voor de deeldomeinen grond- en drinkwater voor hetzelfde pakket W.4.1 omdat de doorwerking van de schorsing van de erkenning een lange tijd kan duren.

Beoordeling

10. Uit artikel 44, vierde alinea, Vlarel kan worden afgeleid dat rekening kan worden gehouden met het gehele pakket van erkenningen van een laboratorium, doch dat dit geen verplichting uitmaakt. Het behoort aldus tot de discretionaire beoordelingsbevoegdheid van de beslissingnemende overheid of zij het gehele pakket aan erkenningen bij haar beslissing wenst te betrekken.

11. Het loutere feit dat de schorsing van de erkenning als laboratorium voor een welbepaald pakket meebrengt dat ook voor andere pakketten niet langer de onderzoeken kunnen worden georganiseerd, houdt op zich geen schending in van de aangevoerde beginselen te meer omdat de secretaris-generaal uit de resultaten van de verzoekende partij bij de

ringtestcontroles in 2011, 2012, 2013 en 2015 heeft afgeleid dat er zich “een globaal en aanslepend kwaliteitsprobleem [...] voor de metalen” stelt. Dit beweerde gevolg moet ten andere geacht worden tot het ondernemersrisico te behoren. Als erkend laboratorium behoort het tot de kerntaak van de verzoekende partij dat zij kwalitatieve onderzoeken kan verrichten voor alle domeinen waarvoor zij erkend is. Indien zij hierin niet slaagt voor één of meerdere domeinen, waardoor haar erkenning wordt geschorst of teloorgaat voor deze domeinen, met doorwerking in andere domeinen waarvoor zij de erkenning heeft verkregen, dient zij enkel zichzelf hiervoor verantwoordelijk te achten. Daarbij komt dat de bestreden beslissing aan de verzoekende partij na het niet slagen voor de ringtest in 2016 “een minimale tijd [...] om de geschorste activiteiten te kunnen uitbesteden om zodanig de continuïteit te verzekeren” heeft geboden. Er is dan ook geen sprake van schending van één van de geschonden geachte beginselen.

Het tweede middel is evenmin gegrond.

C. Derde middel

Standpunt van de verzoekende partij

12.1. De verzoekende partij voert de schending aan van:

“[...] artikel 44 VLAREL, juncto artikel 54 VLAREL, en van de wettelijke motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel

De bestreden beslissing steunt op een oneigenlijk gebruik van de ringtest als handhaving- en sanctioneringsinstrument, hetgeen niet is voorzien in artikel 44 van het VLAREL.

De ringtesten horen thuis onder het luik gebruikseisen van de erkenning en vormen geen schorsingsgrond in de zin van artikel 54, §1, 3° VLAREM (waarop de opgelegde schorsing onder meer steunt).

Ten overvloede maakt de bestreden beslissing ten onrechte abstractie van de resultaten van andere ringtesten waaraan de BDB met succes heeft deelgenomen, hetgeen blijk geeft van een onzorgvuldige besluitvorming.

Ringtesten zijn instrumenten die laboratoria kunnen gebruiken om de juistheid van de gebruikte methoden na te gaan, zich te vergelijken met andere vergelijkbare laboratoria, ter zelfevaluatie (management review), ter verbetering van hun methoden, enz. Noch in de ISO-17025, noch in

kwaliteitsopleidingen, noch in de doelstelling van de ringtesten Orka en Bacil, worden ringtesten aanbevolen als instrument tot schorsing of opheffing van erkenningen”.

12.2. De verzoekende partij stelt nog in de memorie van wederantwoord en de laatste memorie dat een ringtest geen “controle” is in de zin van artikel 54, § 1, 3°, Vlarel.

Beoordeling

13. Artikel 54 Vlarel stelt dat de leidinggevende ambtenaar van het agentschap of departement waartoe de bevoegde afdeling behoort, de erkenning geheel of gedeeltelijk kan schorsen of opheffen wanneer bij een controle foutieve resultaten worden vastgesteld bij de monsternemingen, metingen, beproevingen of analyses. Uit artikel 44 Vlarel kan worden afgeleid dat de erkende laboratoria aan georganiseerde controles op de kwaliteit van de beproevingen en monsternemingen, metingen en analyses waarvoor het laboratorium erkend is dienen deel te nemen, waarbij expliciet ringtests worden vermeld. Het niet slagen in dergelijke ringtest omdat foutieve resultaten werden vastgesteld, is dan ook een mogelijke schorsingsgrond.

Het derde middel is niet gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 400 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro verschuldigd aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van acht juni tweeduizend zeventien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Eric Brewaeys